

Rozporządzenia weterynaryjno-policyjne.

Nr. 176.

ROZPORZĄDZENIE

cesarskie z dnia 21. września 1899, dotyczące się stosunku
ekonomicznego do krajów korony węgierskiej.

Na mocy §. 14 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1897,
Dz. u. p. Nr. 141 uznaje za stosowne co następuje:

CZĘŚĆ PIERWSZA.

Artykuł VII.

Obrót bydła.

Ze zwierzętami, płodami zwierzęcymi surowymi i przedmiotami chwytającymi zarazę, pochodzącymi z jednego państwa, postępować się będzie w drugim państwie w ogóle nie inaczej, jak z transportami tegoż rodzaju drugiego państwa.

Przeto transporty, które pochodzą z okolic wolnych od zarazy i do miejsca przeznaczenia nadejdą zdrowe, mogą przejść do wolnego obrotu w drugim państwie.

W razie stwierdzenia choroby zaraźliwej w transporcie wprowadzonym, transport ten może być odesłany napowrót; w razie przyniesienia takiej choroby lub gdyby takowa istniała, mianowicie w okręgu pogranicznym, wprowadzanie rodzaju zwierząt skłonnych do zarazy może być ograniczone lub zakazane.

Zarządzenia te wydawać należy z zastosowaniem się do układów wykonawczych, które obadwa Rządy zawrą ze sobą na okres ważności postanowień powyższych o obrocie bydła i wydawać je będą Ministrowie właściwych wydziałów, wyjąwszy, gdy idzie o odesłanie napowrót transportów dotkniętych zarazą lub o środki potrzebne w okręgach pogranicznych, których zarządzenie należy przedewszystkiem do władz tamtejszych.

Nr. 179.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów spraw wewnętrznych, rolnictwa i handlu z dnia 22. września 1899, którem wydaje się przepisy wykonawcze do postanowień artykułu VII rozdziału pierwszego w 1. części rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, dotyczących się urzędzenia obrotu bydła z krajami korony węgierskiej.

Stosownie do artykułu VII. rozdziału pierwszego, części I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899. Dz. u. p. Nr. 176, obowiązują we wzajemnym obrocie bydła następujące przepisy wykonawcze z Rządem królewsko-węgierskim umówione.

Artykuł I.

Wzajemny obrót zwierząt, płodów zwierzęcych surowych i przedmiotów chwytających zarazę, odbywający się w wspólnym obszarze cłowym zgodnie z przepisami policyjno-weterynarskimi, nie podlega żadnemu innemu ograniczeniu, a przeto z okolic jednego państwa wolnych od zarazy, można zwierzęta zdrowe wprowadzać bez przeszkody do drugiego państwa.

Celem udowodnienia, że zwierzęta pochodzą z okolic wolnych od zarazy, transporty bydła powinny być opatrzone świadectwami zdrowia i pochodzenia, potwierdzającymi, że w miejscu pochodzenia, tudzież w gminach sąsiednich a względnie w pogranicznych obszarach gminnych nie grasowała w ostatnich 40 dniach przed wysłaniem żadna choroba zaraźliwa podlegająca obowiązkowi doniesienia a mogąca udzielić się temu rodzajowi zwierząt, dla którego wydaje się świadectwo.

W obszarach gminnych mających przeszło 350 kilometrów kwadratowych, nie ma być wzbraniane podzielenie na mniejsze obręby stosownie do ich ukształtowania i ze względem na odpowiednie zabezpieczenie ich pod względem policyjno-weterynarskim. W każdym z osobna przypadku obie strony porozumiewać się będą co do dopuszczalności takiego podziału, jakoteż co do naturalnych granic owych obrębów. Odnośnie do zarazy płucnej podział taki jest nieważny.

Świadectwa pochodzenia i zdrowia są ważne dni ośm.

Gdy transporta mają być wiezione koleją żelazną lub statkiem, weterynarz przez Rząd ustanowiony lub przez Władzę państwa do tego szczególnie upoważniony, ma bydło przed naładowaniem obejrzeć i wywód oględzin w świadectwie zapisać.

Do posylek mięsa świeżego powinno być dołączone świadectwo potwierdzające, że zwierzęta, z których pochodzi, były za życia i po rzezi poddane przepisanyemu oględzinom i że weterynarz urzędowy uznał je za zdrowe.

Gdy w jednym państwie wybuchnie księgosusz, Rządowi drugiego państwa służy prawo ograniczenia lub zabronienia wprowadzania odzwoaczy, świń i płodów zwierzęcych surowych, tudzież przedmiotów zarazę chwytających, dopóki choroba całkiem nie ustanie.

Gdy przez obrót bydła dostanie się z jednego państwa do drugiego zaraza płucna, zaraza pyska i racic, zaraza świńska lub inna choroba równie niebezpieczna, rządowi tego drugiego państwa służy prawo wprowadzanie rodzajów zwierząt skłonnych do zarażania się dotyczącą chorobą z okręgu administracyjnego (w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych; starostwo lub miasto posiadające własny statut: w Węgrzech: zwierzchność powiatowa, a względnie miasto z prawem jurysdykcji; w Krocacji-Slawonii: władza powiatowa, a względnie magistrat miejski), z którego pochodzi transport zarazą dotknięty, ograniczyć lub go zakazać w myśl odnośnych postanowień ustawowych, dopóki nie będzie urzędownie uznane, że owa choroba ustała. Zarządzenie to rozciągać się może także na każdy pograniczny okręg administracyjny, od którego granicy miejsce pochodzenia transportu dotkniętego zarazą jest oddalone o mniej jak 10 kilometrów.

Artykuł II.

Ograniczenia lub zakazy we wzajemnym obrocie bydła wydają dotyczące władze centralne (w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież w Węgrzech odnośnie Ministerstwa, w Krocacji-Slawonii Ban), którym władze niższe, gdy wydanie takich zarządzeń okazuje się potrzebnem, zdawać mają sprawę, z reguły drogą telegraficzną, o zakwestyjonowaniu poszczególnych transportów, jako też o pojawieniu się zarazy na obszarze drugiego państwa.

Władza centralna postanawia rodzaj i rozciągłość zarządzeń, które mają być wydane, tudzież termin, od którego mają wejść w wykonanie i uwiadamia o tem telegraficznie władzę centralną drugiego państwa. Transporty, które najpóźniej w dniu nadejścia uwiadomienia telegraficznego do władzy centralnej drugiego państwa były już w drodze, wolno jeszcze będzie wprowadzić.

W obrocie pomiędzy okręgami pogranicznymi (w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych: starostwo lub miasto posiadające własny statut; w Węgrzech: zwierzchność powiatowa, a względnie miasto z prawem jurysdykcji; w Krocacji-Slawonii władza powiatowa: a względnie magistrat miejski) obu stron między sobą może jednak władza powiatowa pograniczna w razie istnienia zarazy w pogranicznym powiecie drugiej strony lub w razie stwierdzenia choroby zwierzęcej zaraźliwej u zwierzęcia stamtąd wprowadzonego, ograniczyć tymczasowo wprowadzanie z dotkniętego zarazą powiatu rodzajów zwierząt skłonnych do zarażania się dotyczącą chorobą, lub go tymczasowo zakazać. O zarządzeniu tem uwiadomić należy niezwłocznie pograniczną władzę powiatową drugiej strony.

Środki te, które nie stosują się do obrotu przewozowego koleją żelazną lub statkiem przez obszar zamknięty, zatwierdza lub zmienia na najkrótszej drodze władza przelożona (to jest władza drugiej instancyi), gdy jej władza powiatowa pograniczna zda sprawę ze swoich zarządzeń.

Uwiadomiona jednocześnie o tem dotycząca władza centralna, donosi władzy centralnej drugiej strony również telegraficznie, o zarządzonych środkach, a tej ostatniej zastrzeżone jest bezpośrednio porozumienie się z pierwszą w takim razie, gdyby uznała, że są pożądane zmiany.

Ograniczenie obrotu bydła na granicy należy uchylić, jak tylko zostanie urzędownie uznane, że w okręgu zamkniętym ustała choroba, która dała powód do ograniczenia.

Artykuł III.

Obie strony nadają sobie wzajemnie upoważnienie wysyłania delegatów do drugiego państwa bez poprzedniego zapowiedzenia lub nawet trwałego ustanawiania ich tamże w celu wywiadywania się o stanie zdrowia bydła, o urządzeniach na targach, w rzeźniach, w zakładach tuczenia, w zakładach kontumacyjnych dla bydła itp., tudzież o wykonywaniu istniejących przepisów policyjno-weterynarskich. Obie strony polecają swoim władzom, żeby rzezonym funkcjonariuszem drugiej strony, gdy się wylegitymują, udzielały na żądanie pomocy i wyjaśnień.

Artykuł IV.

Z transportami bydła z obszaru jednego państwa, które w miejscu przeznaczenia znajdującem się w drugim państwie okażą się dotkniętymi chorobą zaraźliwą zwierzęcą, o której obowiązkowo donosić należy, postępować się będzie tak samo, jak z podobnymi transportami z własnego obszaru, a przeto można je odesłać do obszaru, z którego je wyprawiono.

Na życzenie właściciela, właściwa władza polityczna w miejscu przeznaczenia dozwoli spieniężenia dotyczących zwierząt przez niezwłoczne ich zabicie, jeżeli stan choroby zwierząt temu się nie sprzeciwi i sposobność rozniesienia choroby może być uchylona. Z reguły jednak pozwolenie to będzie udzielane tylko tam, gdzie stacya kolei żelaznej jest z rzeźnią szlakiem szynowym połączona.

Przy stwierdzaniu choroby może być obecny biegły z kraju pochodzenia (punkt III), jeżeli można go sprowadzić w przeciągu 24 godzin.

W razie różnicy zdań, co do natury choroby, wyższy rządowy funkcjonarysz weterynarski kraju przeznaczenia rewiduje bydło ostatecznie i wydaje opinię, która służy za podstawę dalszego postępowania.

Całe postępowanie powinno jednak skończyć się w każdym razie w przeciągu 48 godzin, licząc od chwili zakwestyonowania.

Koszta z tego wynikłe ponosić ma strona.

Artykuł V.

Większe odosobnione zakłady bydła, zostające pod bezpośrednim nadzorem rządowym i rozporządzające odpowiednimi budowlami, w których hodowla jest pod względem zarządu policyjno-weterynarskim zabezpieczona, uważane będą pod względem zarządu policyjno-weterynarskiego za własne obszary administracyjne. Zakłady te mogą więc być wzięte pod zamknięcie tylko w takim razie, gdyby w nich wybuchła zaraza.

Warunki uznania zakładów tego rodzaju, za własne obszary administracyjne, będą za wspólnem porozumieniem się przepisane. (Załączka).

Dotyczącemu Ministrowi (w Kroacyi-Slawonii Banowi) zastrzeżone jest uznawanie zakładów bydła na własnym obszarze położonych, co do których będzie stwierdzone, że czynią zadość warunkom powyższym za takie udzielne obszary.

Artykuł VI.

Zaraza płucna ma być tępiona w obu państwach według tych samych zasad, a mianowicie wszystkie zwierzęta dotknięte tą chorobą i wszystkie o nią podejrzone, mają być niezwłocznie poddane rzezi obowiązkowej.

Artykuł VII.

Zmiany w istniejących ustawach o chorobach zaraźliwych zwierzęcych mają być w równej mierze stosowane do obrotu zwierząt z obszaru drugiego państwa. Rozumie się jednak samo przez się, że gwarancje, które stosownie do niniejszego rozporządzenia wzajemny obrót była uzyskuje, w okresie ważności tego rozporządzenia, tylko za wzajemnem porozumieniem się mogą być zmienione.

Niniejsze rozporządzenie ministeryalne nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Kast r. w.

Thun r. w.

Di Pauli r. w.

Załączka.

Obrót świń z zakładów tuczenia.

Odnosnie do obrotu świń za osobne obszary policyjno-weterynarskie uznawane będą zakłady tuczenia świń, zostające pod bezpośrednim nadzorem weterynarzy rządowych, których ustanawia się po jednym dla każdego i wyłącznie do ich celów, zobowiązane pod względem dowozu i wywozu świń do utrzymywania obrotu regularnego, przez władzę centralną przepisanego i czyniące zadość następującym wymaganiom pod względem swoich budowli:

- a) Dotyczące zakłady znajdować się powinny poza obrębem wsi i powinny być ściśle odłączone od wszystkich przyległości; odłączenie to powinno być urządzone w taki sposób, żeby świnie tam pomieszczone były całkiem zabezpieczone od wszelkiej nienadzorowanej komunikacji; nadto zakłady te powinny być szlakiem szynowym połączone bezpośrednio z koleją żelazną;
- b) pojedyncze szalasy powinny być oddzielone od siebie murem lub odpowiednio wysokimi, dobrze zeszczelnionymi ścianami drewnianymi, powinny mieć podłogi doskonale nieprzemakalne i powinny być opatrzone pomostem do ładowania i wyladowywania; jeżeli świnie nie mogą dostać się bezpośrednio z szalasu do ładowni, lecz muszą być w tym celu pędzone z szalasu do pomostu ładunkowego, w takim razie również i drogi do ich pędzenia powinny mieć powierzchnię takiej samej jakości; zakład powinien na koniec być opatrzony także kanalizacją skutecznie działającą z ciągłym przepływem wody.

